

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 656

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	2–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
569. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.090. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru modificarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.150/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 25 de unități administrativ-teritoriale din județul Olt	11–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
75. — Ordin pentru modificarea Regulamentului de organizare și desfășurare a licitațiilor simultane cu preț descrescător pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 65/2014, și pentru modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a tarifelor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 92/2015	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 95**

din 28 februarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din București în Dosarul nr. 1.466/206/2016 al Judecătoriei Câmpulung Moldovenesc și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.510D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 31 ianuarie 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și în prezența reprezentantului părții Societatea Bancpost — S.A. din București, domnul avocat Valeriu Stoica, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 28 februarie 2017, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 27 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.466/206/2016, **Judecătoria Câmpulung Moldovenesc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din București într-o cauză având ca obiect contestație privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin că se aduce atingere **principiului neretroactivității legii**, consacrat în art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, legea nouă adaugă raportului juridic născut sub imperiul legii vechi o instituție juridică cu caracter de noutate față de dispozițiile legale avute în vedere de părți, aplicabile la data încheierii raportului juridic. Prin aplicarea legii noi se ajunge, așadar, la o altă consecință, la alte efecte ale contractului și la un alt mecanism de stingere a obligațiilor decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate contractele. Prin aplicarea mecanismului de stingere a obligațiilor prin darea în plată a contractelor de credit aflate în

derulare la data intrării în vigoare a legii noi se produc alte efecte decât cele avute în vedere de părți, deoarece se conferă dreptul debitorului de a schimba obiectul creanței creditorului și de a stinge raportul juridic înainte de termenul convenit. Atunci când s-a încheiat contractul de credit, părțile au convenit ca debitorul să se oblige să restituie sumele de bani primite cu titlu de împrumut. Ulterior, în viața contractului intervine legiuitorul și, împotriva voinței creditorului, conferă debitorului dreptul ca acesta să se libereze de obligația sa față de creditor printr-un alt bun decât cel la care s-a așteptat și se așteaptă în mod legitim creditorul, fără să distingă după cum bunul este afectat sau nu de alte sarcini ori de stadiul în care acesta se găsește, ori să solicite creditorului stingerea tuturor obligațiilor în cazul în care bunul imobil afectat garanției creditorului a fost deja supus procedurii de executare silită.

5. În continuare, se susține că art. 6 alin. (6) din Codul civil a clarificat noțiunea de „situație juridică”, valorificând experiența doctrinară și jurisprudențială în materie, iar ipoteza reglementată de art. 3 din Legea nr. 77/2016 nu poate fi calificată drept o situație juridică, respectiv un „statut” personal sau real. Prin urmare, dacă contractele au fost încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu se poate aplica art. 11 în forma actuală, adică nu se poate institui în sarcina profesionistului obligația de a prelua cu titlu de dare în plată imobilul afectat garanției, cu efect liberatoriu pentru întreaga creanță, pentru că un asemenea efect al contractului nu era prevăzut de lege la data stabilirii obligațiilor, respectiv la data încheierii contractului. Or, dacă art. 11 prevede că dispozițiile noii legi se aplică inclusiv contractelor în curs de derulare, adică și celor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, înseamnă că textul este neconstituțional, pentru că înfrânge principiul neretroactivității legii noi. În concluzie, pentru contractele încheiate înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016 nu pot fi avute în vedere alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate.

6. Neconstituționalitatea art. 7 din Legea nr. 77/2016 decurge, în primul rând, din încălcarea **dreptului la apărare și a accesului la justiție**, având în vedere că obiectul contestației este limitat strict la condițiile de admisibilitate prevăzute în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 — dispoziții care sunt neconstituționale în raport cu libertatea economică și dreptul de proprietate. Practic, deși creditorul are dreptul de a contesta notificarea cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului afectat garanției, prin darea în plată, acesta nu poate formula nicio apărare cu privire la drepturile sale și cu privire la aspectele particulare ale speței care ar putea conduce, eventual, la o inadmisibilitate a notificării. Având în vedere că, față de condițiile de admisibilitate prevăzute în lege, se conferă un drept general tuturor consumatorilor, fără a se avea în vedere o reechilibrare a contractului, în contextul în care executarea acestuia ar deveni prea oneroasă pentru consumator, din diverse circumstanțe excepționale, limitarea obiectului contestației strict la aceste motive echivalează, în cele din urmă, cu o îngrădire nejustificată a dreptului la apărare și a accesului la justiție, care, în aceste condiții, devine ineficace și iluzoriu. Aceasta reprezintă și o încălcare a dreptului la un proces

echitabil, consacrat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Se apreciază că art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 44, coroborat cu art. 53 din Constituție. Dreptul consumatorului este unul discreționar, deoarece acesta poate alege în orice moment obligarea instituției creditoare la achiziționarea imobilului. Privarea de bun nu are loc pe baza unui act al vreunei administrații, ci pe temeiul voinței unui particular, ceea ce face ca această ingerință să fie una arbitrară, întrucât particularul, respectiv consumatorul nu este obligat să urmărească vreun interes public, ci numai interesele sale private, atunci când solicită privarea instituției creditoare de bunul său. Limitarea gravă adusă dreptului de proprietate prin mecanismul dării în plată nu se încadrează în limitele permise de art. 53 din Constituție, pierderea dreptului de proprietate nefiind proporțională cu scopul urmărit, elementul de protecție socială neregăsindu-se în condițiile de admisibilitate prevăzute de lege. În consecință, prin instituirea dării în plată cu efect liberatoriu, în lipsa consimțământului creditorului, la deplina discreție a consumatorului și fără a fi prevăzute condiții minime de admisibilitate care să se refere la dificultățile financiare ale consumatorului, se încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului.

8. Legea nr. 77/2016 încalcă și art. 45 din Constituție întrucât nu are relevanță faptul că instituția de credit a primit un bun imobil drept garanție a obligației de rambursare a creditului, ori, în cazul executării silite a bunului, prețul de adjudecare, deoarece intenția de la momentul constituirii ipotecii nu este aceea de a dobândi acest imobil în proprietate, ci doar de a avea o preferință înaintea altor creditori în ceea ce privește sumele valorificate din vânzarea respectivului bun ipotecat, indiferent în mâinile cui s-ar afla la momentul valorificării. Ipoteca, înțeleasă ca drept real accesoriu, nu schimbă obiectul creanței pe care o garantează, în speță, fiind un drept real garantând executarea unei obligații de a da o sumă de bani, ci îl pune pe creditor în poziția unui creditor preferat. Este adevărat că aceste persoane juridice pot deține imobile în proprietate, dar astfel de imobile sunt deținute ca bază a exercitării comerțului lor specific și nu ca un scop în sine al comerțului lor. Din prisma art. 45, în coroborare cu art. 135 din Constituție, statul are obligația de a nu schimba sau altera scopul activității unui actor la viața economică. Darea în plată, potrivit Codului civil, respectiv preluarea în contul creanței, potrivit Codului de procedură civilă, sunt situații de excepție. Cât timp se menține în limitele unei excepții, măsura este rezonabilă și proporțională scopului executării obligațiilor. Transformarea ei în regulă, prin instituirea unui drept unilateral, potestativ al consumatorului și a unei obligații corelative a creditorului de a accepta darea în plată, sub sancțiunea pronunțării unei hotărâri de către instanța de judecată, încalcă în mod evident libertatea economică a creditorului, care este silit să accepte o altă modalitate de valorificare a creanței decât aceea care rezultă din scopul activității sale și natura contractelor încheiate în realizarea acestuia (împrumuturi bănești care, potrivit principiului nominalismului, presupun restituirea întocmai a sumelor împrumutate).

9. În desfășurarea activității sale economice, persoana este liberă să își aleagă partenerii contractuali și clienții. Ca o consecință, deși libertatea contractuală nu are valențe constituționale exprese, ea ar putea fi subsumată conceptului de liberă inițiativă, deoarece mijlocul juridic prin care persoana participă la viața economică este contractul ca formă de manifestare a libertății contractuale.

10. În continuare se susține că, atunci când este vorba despre un raport dintre particulari, statul trebuie să reglementeze justa exercitare a drepturilor concurente și nu să supună un particular voinței arbitrare a unui alt particular. De asemenea, nu sunt prevăzute condițiile în care libertatea reglementată de art. 45 din Constituție poate fi îngrădită prin

instituirea dreptului consumatorului de a proceda la darea în plată, ceea ce înseamnă că dreptul consumatorului ce restrânge libertatea economică este discreționar. Măsurile propuse sunt disproporționate față de scopul urmărit. Scopul este protejarea debitorilor aflați în dificultate financiară, pe când Legea nr. 77/2016 — art. 4 alin. (1) — nu prevede o astfel de condiție pentru aplicarea dării în plată cu efect liberatoriu.

11. Protejarea consumatorilor și simpla calitate de consumator a uneia dintre părțile contractului nu pot conduce la un asemenea efect drastic de încălcare a libertății economice și contractuale, cu atât mai mult cu cât elementul de protecție socială lipsește cu desăvârșire din cadrul condițiilor de admisibilitate din art. 4 alin. (1) al Legii nr. 77/2016. Aceasta cu atât mai mult cu cât acordarea de drepturi generale unei categorii largi de consumatori, fără a exista criterii clare în ce privește necesitatea consumatorului de protecție socială, poate da naștere la abuzuri din partea acestora.

12. **Judecătoria Câmpulung Moldovenesc** apreciază că dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 nu contravin normelor constituționale consacrate de art. 1 alin. (3) care consacră caracteristicile de stat de drept, democratic și social ale României, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În schimb, sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât Legea nr. 77/2016 nu reglementează nici în materie contravențională și nici în materie penală, astfel încât ea derogă de la principiul neretroactivității legii civile.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

16. Din analiza notelor scrise ale autoarelor excepției de neconstituționalitate, depuse la dosarul cauzei, reiese că a fost ridicată excepția de neconstituționalitate și cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Instanța judecătorească nu a sesizat, însă, Curtea și cu privire la excepția de neconstituționalitate a acestora, dar nici nu s-a pronunțat, în încheierea de sesizare, cu privire la admisibilitatea unei astfel de sesizări. Prin urmare, Curtea urmează să se pronunțe și cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016.

17. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 3: „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.*”;

— Art. 4 alin. (1): „Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.”;

— Art. 5 alin. (1) și (3): „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4. [...]

(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8 alin. (1) și (5): „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. [...]

(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 10: „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii

judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.

(2) De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiuserul care a garantat obligația debitorului principal.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

18. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 21 referitor la liberul acces la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, coroborat cu art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și art. 135 referitor la economie.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze îndeplinirea condițiilor referitoare la admisibilitatea acesteia prevăzute de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță [...] care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”, precum și de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

20. Astfel, din perspectiva dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că data la care a fost încheiat contractul de credit ipotecar este **anterioară intrării în vigoare a noului Cod Civil**, respectiv 1 octombrie 2011. Curtea reține, în plus, că autoarele excepției au invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze, în mod distinct, la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea **noului Cod civil** („Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil [...]”) și ipoteza care vizează aplicabilitatea **vechului Cod civil**. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional și respinge ca **inadmisibilă** excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

21. Încheierea contractului de credit ipotecar ce face obiectul cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești care a sesizat Curtea în prezentul dosar înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este un fapt relevant și în examinarea admisibilității excepției de neconstituționalitate a prevederilor tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate **în derulare** la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate **după data intrării sale în vigoare**. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca **inadmisibilă**, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

22. În continuare, din perspectiva condiției de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a reținut că **dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii** pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice

îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste dispoziții legale ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

23. Curtea observă că, în prezenta cauză, obiectul excepției de neconstituționalitate este constituit, *inter alia*, de prevederile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 și că acestea sunt criticate din perspectiva dispozițiilor art. 15 alin. (2), art. 21, 24, 44, 45, 53 și 135 din Constituție. Având însă în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, anterferită, precum și faptul că această decizie a fost pronunțată ulterior datei la care a fost sesizată Curtea Constituțională în prezentul dosar, **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 va fi respinsă ca devenită inadmisibilă.**

24. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, a reținut că prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 nu încălcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 45 privind libertatea economică, art. 73 alin. (3) lit. m) privind adoptarea legilor organice, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private. De asemenea, cu privire la dispozițiile art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, a constatat lipsa de incidență în cauză (paragraful 130). În cauza de față, este pusă în discuție conformitatea prevederilor criticate din Legea nr. 77/2016 cu o parte dintre aceste texte constituționale. Astfel, se apreciază că sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 45, coroborat cu art. 53 și art. 135 din Constituție.

25. În urma examinării criticilor formulate de autoarele excepției din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 15 alin. (2), art. 45, coroborat cu art. 53 și art. 135 din Constituție, Curtea constată că atât considerentele, cât și soluția reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 sunt aplicabile *mutatis mutandis* în prezenta cauză.

26. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea **art. 15 alin. (2) din Constituție**, Curtea a reținut că „Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.” (paragraful 115).

27. Privitor la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva **art. 45 din Constituție**, Curtea reține, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul constituțional dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate *în condițiile legii*. Legiuitorul constituant însuși i-a acordat legiuitorului infraconstituțional prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. Or, dispozițiile Legii nr. 77/2016 reprezintă, în acest caz, materializarea, de către legiuitorul infraconstituțional, a condițiilor la care face referire art. 45 din Constituție. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit, în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturoi”. (paragraful 16).

28. Referitor la **excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5), precum și la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016**, Curtea observă, în prealabil, că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, decizie interpretativă, nu a constatat neconstituționalitatea pură și simplă a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 și a art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, ci a stabilit, în calitatea sa de garant al supremației Constituției (art. 142 din Legea fundamentală), condițiile în care dispozițiile legale anterferite se subsumează exigențelor Constituției. Or, în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normei juridice care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, Curtea reține că, în analiza acestora, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea Decizia nr. 1.470 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009, Decizia nr. 146 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, sau Decizia nr. 843 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2016, paragraful 25). Atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate.

29. În ședința de dezbateri, autoarea excepției de neconstituționalitate Societatea Bancpost — S.A. din București a reiterat criticile de neconstituționalitate, formulate într-o altă cauză aflată pe rolul Curții Constituționale. Astfel, autoarea apreciază că este necesar să se înlăture efectul suspensiv de drept al notificării, fiind evident că debitorul nu poate întrerupe, în mod legal, executarea de bunăvoie a plăților exclusiv în baza unei notificări, care este o manifestare unilaterală de voință. Menținerea efectului suspensiv al notificării într-o asemenea ipoteză ar însemna ca, în pofida celor statuate de Curtea Constituțională, debitorul să păstreze un instrument prin care să genereze abuzuri, fiind suficientă o simplă notificare pentru a legaliza neexecutarea obligațiilor asumate. Or, dacă creditorul nu consimte la darea în plată, până când instanța de judecată nu stabilește că sunt îndeplinite condițiile impreviziunii, oprirea plăților de către debitor, prin voința lui unilaterală, are doar semnificația unui fapt juridic, al cărui caracter licit sau ilicit (culpa contractuală) se stabilește doar ulterior, pe baza hotărârii judecătorești care constată dacă sunt sau nu îndeplinite condițiile impreviziunii.

30. Prin urmare, constatând că motivarea excepției de neconstituționalitate pune în discuție și prezumția de constituționalitate a unui înțeles al dispozițiilor art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, care nu a fost afectat în niciun fel prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea urmează să analizeze, pe fond, excepția de neconstituționalitate a acestora.

31. Cu privire la **fondul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5), precum și la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016**, Curtea reiterează, mai întâi, cele statuate în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 128, cu privire la criticile aduse din perspectiva art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată. Astfel, în accepțiunea art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet

dreptul de proprietate. De asemenea, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să instituie cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind, astfel, niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres, în cadrul alin. (1), o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință. Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate.

32. În continuare, Curtea observă că prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, cu privire la a căror constituționalitate Curtea nu s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, și ale art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 au un conținut normativ similar, motiv pentru care vor fi analizate împreună, prin raportare la art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

33. Astfel, Curtea reține că, prin reglementarea procedurii dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

34. În acest context, Curtea reține că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din lege, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din lege. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic, prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una pre-procesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța

juducătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

35. În acest context, Curtea constată că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată.

36. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, constată că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă, intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013) în condițiile în care drepturile relative, distinct de aplicarea art. 53 din Constituție, cunosc limitări implicit admise rezultate atât din evoluția și confruntarea acestora în timp (cu privire la caracterul evolutiv al conceptelor constituționale, a se vedea Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012, și Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015), cât și din perspectiva titularilor lor.

37. Raportat la cauza de față, Curtea constată că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 24), intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente.

38. În continuare, Curtea urmează să analizeze dacă măsura criticată este adecvată, necesară și dacă respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele individuale. În acest sens, Curtea reține că, în mod abstract, suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

39. De asemenea, Curtea constată că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului — de credit în cazul de față — intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea observă că, din întreg arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, a apelat la suspendarea temporară a plăților rezultate din contractul de credit, măsură ce trebuie calificată ca având un grad de intruziune moderat asupra dreptului de proprietate al creditorului, aspect dedus atât prin natura sa juridică de măsură vremelnică/provizorie, cât și din posibilitatea creditorului de a-și vedea executată creanța întru totul, în măsura în care instanța judecătorească admite contestația formulată. Desigur, astfel cum s-a precizat, această opțiune a legiuitorului nu este cea mai puțin intruzivă, ipoteză în care legiuitorul ar fi trebuit să lase instanței judecătorești competența de a decide ea însăși, eventual, prin procedura ordonanței președințiale sau suspendarea executării silite, după caz, dacă se impune măsura suspendării în mod temporar a plății sumelor de bani aferente contractului de credit. Totuși, Curtea constată că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist-consumator în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract, până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauză, care tranșează problema litigioasă dintre părți.

40. În continuare, Curtea reține că măsura criticată configurează un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare, în sensul că pune în balanță, pe de o parte, protecția imediată și nemijlocită a consumatorilor, așadar, a unui largi sferă de persoane care, deși situate într-un raport de **egalitate juridică, formală** cu profesioniștii, totuși, sub aspectul puterii lor economice, apreciate în mod individual, se află într-o evidentă relație de **inferioritate**, și, pe de altă parte, interesul profesioniștilor de a-și vedea executate sumele de bani rezultate din contractele de credit. Intervenind în acest domeniu sensibil, legiuitorul, în marja sa de apreciere, derivată din prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, a reglementat această măsură într-un domeniu limitat (contract de credit) și în condiții restrictive (condiții de admisibilitate în marja impreviziunii), protejând, cu efect imediat și provizoriu, persoanele expuse acestui risc major intervenit în executarea contractului, risc calificat de Curtea Constituțională ca fiind unul supraadăugat. Ar fi fost contrastant cu însăși noțiunea de impreviziune ca, pe perioada în care notificarea de dare în plată este depusă, debitorul de bună-credință al obligației să fie ținut să plătească, în continuare, sume nominale de bani care, sub aspectul cuantumului lor, aduc în discuție impreviziunea, întrucât Curtea, în analiza sa, pleacă de la premisa axiomatică a art. 57 din Constituție. În aceste condiții, nu este de admis ca o realitate juridică, formală, rezultată din contractul de credit să prevaleze asupra regulilor de echitate și bună-credință care guvernează materia contractelor civile.

41. De asemenea, Curtea reține că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

42. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

43. Totodată, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 77/2016, în interpretarea obligatorie data acestora prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, permit menținerea suspendării plăților către creditori numai în măsura în care, în cazul fiecărui contract de credit în parte, sunt îndeplinite criteriile obiective, respectiv condițiile existenței impreviziunii, și care vor fi evaluate în condiții de independență și imparțialitate de către instanțele de judecată. În acest fel, creditorii beneficiază de suficiente garanții că **dreptul lor de proprietate nu poate fi atins, în substanța sa, prin reglementarea, în favoarea debitorilor, a prerogativei prevăzute de art. 5 alin. (1), coroborat cu art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016.**

44. Cu privire la criticile de neconstituționalitate, formulate din perspectiva art. 44 din Constituție, **a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016**, Curtea reține că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din lege are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriei izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

45. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și este sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă (a se vedea, de exemplu Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, Decizia nr. 254 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iulie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 433 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 31 august 2016, paragraful 22, sau Decizia nr. 101 din 7 martie 2017, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 26 aprilie 2017, paragraful 16). De altfel, în cauza anterefertă, cererea de chemare în judecată, având ca obiect constatarea stingerii datoriilor rezultate din contractul de credit, întemeiată pe art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, a fost formulată în mod direct de către debitor, fără a urma procedura obligatorie a notificării.

46. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de-abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

47. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, ipoteză ce formează obiectul dosarului instanței judecătorești *a quo*, Curtea constată că legiuitorul ordinar a recurs la o **ficțiune juridică**, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, de sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat.

51. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, a prevederilor art. 11 teza a doua, a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) și art. 8 alin. (1), a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții ale aceleiași legi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea ERB New Europe Funding II BV din București în Dosarul nr. 1.466/206/2016 al Judecătoriei Câmpulung Moldovenesc.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1), (2), (3), (5) și (6) și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5), precum și la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în același dosar al aceleiași instanțe, și constată că acestea sunt constituționale, prin raportare la criticile formulate

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Câmpulung Moldovenesc și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a

acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală reglementează modalitatea de stabilire a locurilor de muncă, a categoriilor de personal și mărimea concretă a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare prevăzut în cap. I art. 1 lit. B și în cap. II art. 1 lit. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sirma Caraman,
secretar de stat

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

Ministrul sănătății,

Florian-Dorel Bodog

București, 4 august 2017.
Nr. 569.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă respectiv, a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală.

Art. 2. — (1) Locurile de muncă pentru care se acordă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă sunt acelea care presupun condiții de muncă periculoase sau

vătămătoare constatate ca urmare a determinărilor sau, după caz, expertizărilor de specialitate de către organele abilitate în acest sens.

(2) Beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă următoarele categorii de personal, angajați în administrația publică locală:

- a) funcționari publici;
- b) personal contractual.

(3) Mărimea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă este prevăzută în anexa, care face parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 3. — (1) Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă prevăzut la art. 2 alin. (3) se acordă în condițiile în care, la eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă, s-au avut în vedere următoarele criterii:

a) înregistrarea de îmbolnăviri profesionale ca urmare a activității desfășurate la locul de muncă;

b) existența unor indici de morbiditate la locurile de muncă respective;

c) înregistrarea unor cazuri de accidente de muncă produse la locul de muncă.

(2) În vederea acordării sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă prevăzut la alin. (1), buletinele de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă, eliberate de compartimentele de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică, care constată că s-au aplicat toate măsurile posibile de normalizare a condițiilor de muncă și că toate instalațiile de protecție a muncii funcționează normal, se refac ori de câte ori intervin modificări semnificative în ceea ce privește tehnologia, echipamentele de muncă și amenajarea locurilor de muncă, dar nu mai târziu de 36 de luni de la data emiterii.

Art. 4. — La stabilirea, de la caz la caz, a cuantumului sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se au în vedere următorii factori de risc:

a) existența factorilor nocivi și mecanismul de acțiune a acestora asupra organismului;

b) intensitatea de acțiune a factorilor nocivi sau asocierea acestor factori;

c) durata de expunere la acțiunea factorilor nocivi;

d) existența unor condiții de muncă ce implică o suprasolicitare nervoasă, care determină un risc de îmbolnăvire sau de accidentare;

e) structura și nivelul morbidității în raport cu specificul locului de muncă.

Art. 5. — Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă, pe baza rezultatelor buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă, întregului personal al instituției respective sau numai pentru anumite categorii de personal.

Art. 6. — Personalul altor instituții, precum și personalul din alte compartimente din aceeași instituție, care își desfășoară activitatea la unul dintre locurile de muncă prevăzute la art. 2 alin. (1), beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă prevăzut la locurile de muncă respective, proporțional cu timpul cât prestează activitate la aceste locuri de muncă.

Art. 7. — Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute la art. 2 alin. (1), potrivit anexei la prezentul regulament.

Art. 8. — Locurile de muncă, categoriile de personal și stabilirea concretă, de la caz la caz, a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare se aprobă de ordonatorul principal de credite, la propunerea structurii cu atribuții în domeniul resurselor umane, cu consultarea sindicatelor sau a reprezentanților salariaților, după caz.

Art. 9. — Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în limitele prevăzute în anexa la prezentul regulament, se acordă cu respectarea prevederilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat.

Art. 10. — Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă pentru activitatea desfășurată, conform contractului individual de muncă/raportului de serviciu, în cadrul programului normal de lucru.

ANEXĂ

la regulament

Mărimea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă

a) Spor de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament

b) Spor de până la 10% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 3 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament

c) Spor de până la 5% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 2 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru modificarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.150/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 25 de unități administrativ-teritoriale din județul Olt

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.150/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 25 de unități administrativ-teritoriale din județul Olt, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 30 septembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. Anexa nr. 6 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

3. Anexa nr. 22 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 31 iulie 2017.

Nr. 1.090.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa Nr. 1
la Ordinul nr. 1.150/2016)*

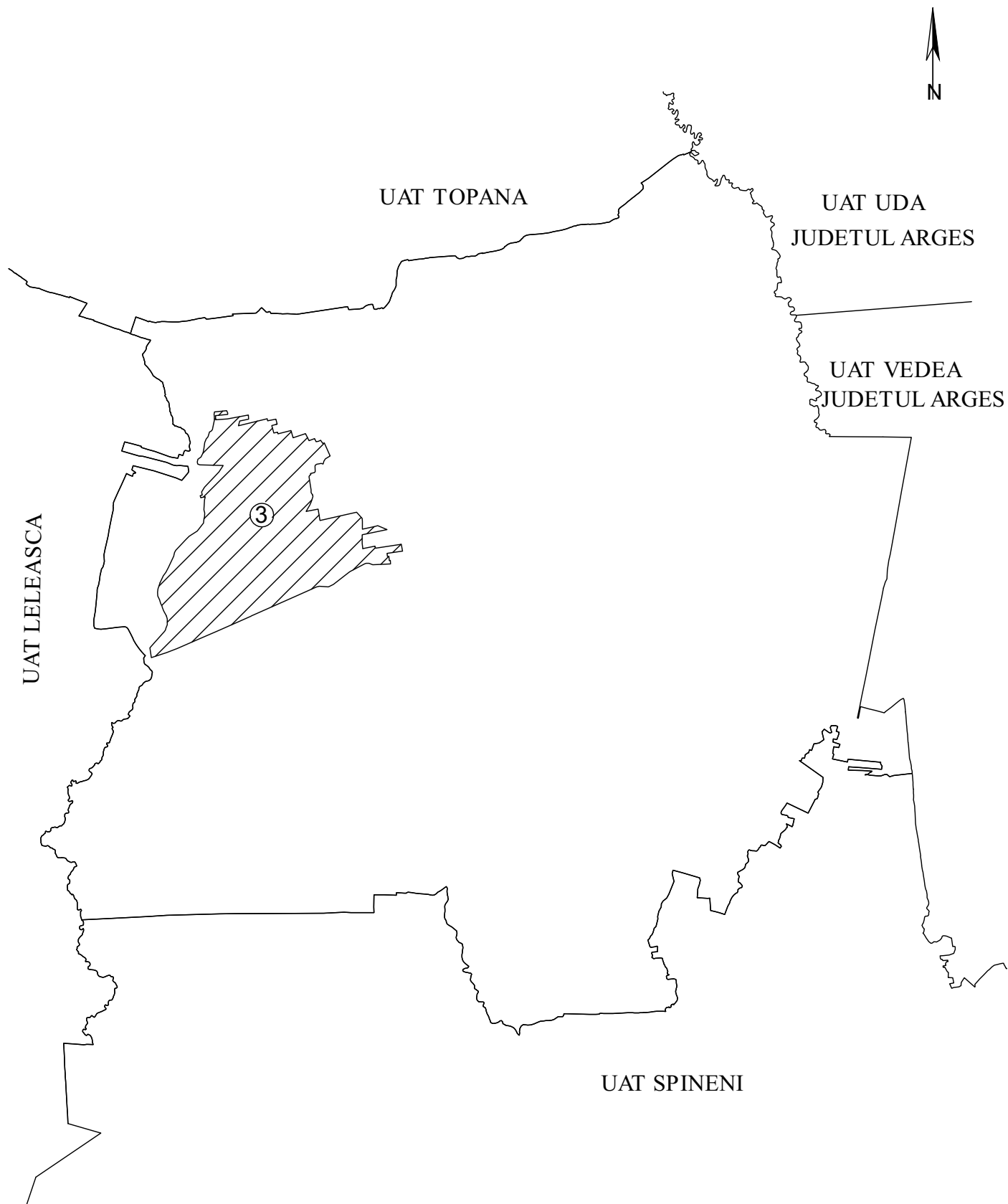
LISTA

unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Bărăști	Olt	1
2	Corbu	Olt	1
3	Curtișoara	Olt	3
4	Dăneasa	Olt	1
5	Făgețelu	Olt	3
6	Gârcov	Olt	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7
7	Grădinile	Olt	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9
8	Grojdibodu	Olt	1
9	Ianca	Olt	1, 2, 3, 4, 5, 6
10	Icoana	Olt	1
11	Morunglav	Olt	1, 2, 3, 4, 5, 6
12	Obârșia	Olt	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7

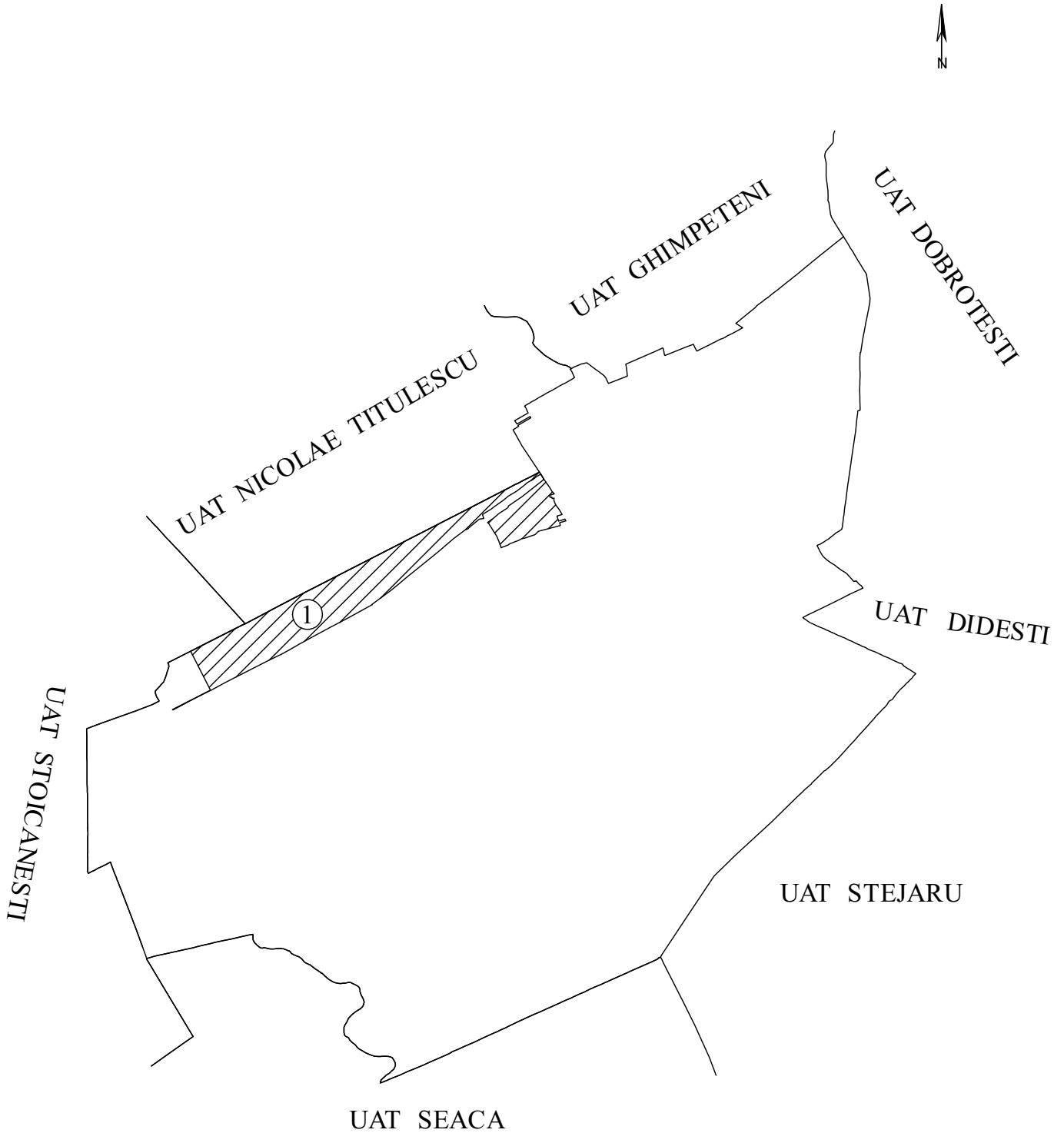
Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
13	Rusănești	Olt	1
14	Scornicești	Olt	1
15	Ștefan cel Mare	Olt	1, 2, 3, 4
16	Stoenești	Olt	1, 2
17	Studina	Olt	1, 2, 3, 4, 5
18	Tia Mare	Olt	1, 2, 3, 4, 5
19	Traian	Olt	1
20	Urzica	Olt	1, 2, 3, 4, 5, 6
21	Văleni	Olt	1
22	Vitomirești	Olt	1, 2
23	Vlădila	Olt	1, 2, 3, 4
24	Voineasa	Olt	1
25	Vulpeni	Olt	1

**Reprezentarea grafică a sectorului cadastral
în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică Sectorul nr. 3, UAT-ul Făgețelu, județul Olt**

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

**Reprezentarea grafică a sectorului cadastral
în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică Sectorul nr. 1, UAT-ul Văleni, județul Olt**

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Regulamentului de organizare și desfășurare a licitațiilor simultane cu preț descrescător pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 65/2014, și pentru modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a tarifelor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 92/2015

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (2) lit. b), e) și f), art. 53 alin. (1), art. 55 alin. (1), art. 75 alin. (1) lit. c) și d), art. 76 alin. (1) și (3) și art. 79 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și c) și ale art. 9 alin. (1) lit. b), d), g) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și desfășurare a licitațiilor simultane cu preț descrescător pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 65/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 30 iulie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Ofertarea de către FUI, în vederea cumpărării pe PCSU, este obligatorie pentru cel puțin jumătate din consumul de energie electrică prognozat a fi facturat la tarif CPC al clienților finali deserviți de FUI în regim de serviciu universal.

(2) Prognoza de consum avută în vedere la îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) este cea transmisă de FUI la ANRE conform prevederilor prezentului regulament”.

2. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Participarea FUI la PCSU este obligatorie pentru ofertarea, în vederea cumpărării, a cel puțin jumătate din consumul de energie electrică prognozat a fi facturat la tarif CPC al clienților finali deserviți în regim de serviciu universal.”

3. La articolul 32, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cantitățile aferente ofertelor de cumpărare ale unui FUI se stabilesc astfel încât să se îndeplinească următoarea condiție:

$$0,5 \times E \leq \sum_i (N_i \times h_i) \quad (2),$$

unde:

E = consumul total de energie electrică prognozat a fi facturat la tarif CPC al clienților finali deserviți în regim de serviciu universal, în trimestrul calendaristic următor [MWh/trimestru];

N_i = necesarul aferent produsului de tranzacționare i [MWh/h];

h_i = numărul de intervale orare de livrare caracteristice produsului de tranzacționare i , din trimestrul calendaristic următor [h].”

4. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Propunerile de oferte de cumpărare ale FUI corespunzătoare fiecărui produs de tranzacționare pot fi revizuite de ANRE în următoarele situații:

a) dacă se constată nerespectarea condiției prevăzute la art. 32 alin. (2);

b) dacă nivelul excedentului estimat pentru prima rundă de licitație pe baza ofertelor indicative corespunzătoare limitei maxime a prețului de pornire a licitației este sub valoarea 1,5, în sensul reducerii ofertelor de cumpărare cu maximum 50% față de necesar.”

5. La articolul 66, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), OPCSU stabilește noua valoare a cererii astfel încât să rezulte un excedent de ofertă de 1,5, ținând cont de limitarea prevăzută la alin. (3). Același procent de diminuare se aplică la toate ofertele de cumpărare corespunzătoare respectivului produs.

(3) Diminuarea cererii aferente produsului de tranzacționare în bandă se poate face cu maximum 50% din cererea inițială.”

6. Articolul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 68. — (1) O sesiune de licitație poate fi anulată prin decizie a președintelui ANRE, în următoarele situații:

a) înainte de deschiderea licitației, dacă, după primirea ofertelor indicative, se estimează că în prima rundă de licitație nu poate exista excedent de ofertă pentru produsul de tranzacționare în bandă;

b) după închiderea licitației, dar nu mai târziu de începutul perioadei pentru care aceasta a fost organizată, dacă apar suspiciuni privind comportamente anticoncurențiale sau încercări de manipulare a pieței.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), OPCSU anulează toate tranzacțiile de vânzare-cumpărare dintre FUI și participanții la licitație declarați câștigători, respectiv cantitățile stabilite și comunicate conform prevederilor art. 62 alin (2).”

7. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — OPCSU decide anularea unei sesiuni de licitație în cazul în care, prin aplicarea prevederilor art. 66, valoarea cererii pentru produsul de tranzacționare în bandă a fost redusă la limita minimă de 50% din cererea inițială și excedentul de ofertă a rămas sub valoarea 1,5.”

Art. II. — Metodologia de stabilire a tarifelor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 92/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 24 iunie 2015, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3, după litera f) se introduce o nouă literă, litera f1), cu următorul cuprins:**

„f1) PC — piețe la termen administrate de OPCOM, cu excepția PCSU;”.

2. **Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 11. — (1) Achiziția de către FUI a energiei electrice prognozată a fi furnizată la tarife CPC se face în condițiile prevăzute de Regulamentul PCSU, prin contracte bilaterale încheiate pe PCSU și prin contracte bilaterale încheiate pe PC. Diferențele între consumul realizat și cantitatea de energie electrică din contractele bilaterale încheiate pe PCSU și PC se pot tranzacționa, după caz, pe PZU, PI și/sau la preț de dezechilibru.

(2) În cazul reducerii cererii aferente produselor de tranzaționare sau în cazul anulării unei sesiuni de licitație conform prevederilor Regulamentului PCSU, energia electrică prognozată a fi furnizată la tarife CPC, care nu este achiziționată prin contracte bilaterale încheiate pe PCSU, se achiziționează pe PC, pe PZU, PI și/sau la preț de dezechilibru.

(3) Pe perioada suspendării sau în cazul încetării unui contract bilateral încheiat de FUI pe PCSU înainte de expirarea perioadei de valabilitate, achiziția de către respectivul FUI a cantităților corespunzătoare de energie electrică se face pe PC, pe PZU, PI și/sau la preț de dezechilibru.”

3. **Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — (1) Valoarea p_{ach}^{CPC} luată în considerare în calculul costurilor previzionate cu achiziția energiei electrice furnizate la tarife CPC nu poate depăși cu mai mult de 8% media ponderată a prețurilor energiei electrice din contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC cu livrare în perioada pentru care se determină valoarea V_p^{CPC} , calculată pentru fiecare FUI i astfel:

$$p_i^{PCSU+PC} = \frac{E_i^{PCSU} \times p_{med}^{PCSU} + (E_i^{CPC} - E_i^{PCSU}) \times p_{med}^{PC}}{E_i^{CPC}}$$

unde:

$p_{med}^{PCSU+PC}$ — media ponderată a prețurilor energiei electrice din contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC cu livrare în perioada pentru care se determină valoarea V_p^{CPC} [lei/MWh];

E_i^{CPC} — consumul total de energie electrică facturat la tarife CPC corespunzător FUI i, previzionat în perioada pentru care se determină valoarea V_p^{CPC} [MWh];

E_i^{PCSU} — cantitatea totală de energie electrică din contractele bilaterale încheiate de FUI i pe PCSU cu livrare în perioada pentru care se determină valoarea V_p^{CPC} [MWh];

p_{med}^{PCSU} — media ponderată a prețurilor energiei electrice din contractele încheiate pe PCSU cu livrare în perioada pentru care se determină valoarea V_p^{CPC} [lei/MWh];

p_{med}^{PC} — media ponderată a prețurilor energiei electrice din toate contractele încheiate pe PC după data intrării în vigoare a prezentei metodologii și până la data comunicării, cu livrare în perioada pentru care se determină valoarea V_p^{CPC} , publicată/comunicată de OPCOM [lei/MWh].

(2) Dacă sesiunea de licitație organizată pe PCSU pentru trimestrul următor a fost anulată conform prevederilor Regulamentului PCSU, valoarea p_{ach}^{CPC} considerată în calculul costurilor previzionate cu achiziția energiei electrice furnizate la tarife CPC nu poate depăși cu mai mult de 8% valoarea p_{med}^{PC} prevăzută la alin. (1).”

4. **Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 14. — (1) Prețul mediu de achiziție a energiei electrice furnizate la tarife CPC, considerat justificat pentru o perioadă anterioară (trimestru/semestru) nu poate depăși cu mai mult de 8% valoarea prețului mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de fiecare FUI i prin contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC, cu livrare în perioada respectivă, calculat astfel:

$$p_i^{PCSU+PC-r} = \frac{E_i^{PCSU-r} \times p_i^{PCSU} + (E_i^{CPC-r} - E_i^{PCSU-r}) \times p_i^{PC-min}}{E_i^{CPC-r}}$$

unde:

$p_i^{PCSU+PC-r}$ — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de fiecare FUI i prin contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC, cu livrare în perioada respectivă [lei/MWh];

E_i^{CPR-r} — consumul total de energie electrică facturat la tarife CPC corespunzător FUI i, realizat în perioada respectivă [MWh];

E_i^{PCSU-r} — cantitatea totală de energie electrică achiziționată de FUI i prin contractele bilaterale încheiate pe PCSU cu livrare în perioada respectivă [MWh];

p_i^{PCSU} — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de FUI i prin contractele bilaterale încheiate pe PCSU cu livrare în perioada respectivă [lei/MWh];

$$p_i^{PC-min} = \min(p_i^{PC}, p_{med}^{PC-r})$$

p_i^{PC} — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de operatorul economic care prestează serviciile de FUI i prin toate contractele bilaterale încheiate pe PC după data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în perioada respectivă, publicat/comunicat de OPCOM [lei/MWh];

p_{med}^{PC-r} — media ponderată a prețurilor energiei electrice din toate contractele încheiate pe PC după data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în perioada respectivă, publicată/comunicată de OPCOM [lei/MWh].

(2) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), prețul mediu de achiziție a energiei electrice poate depăși limita prevăzută la alin. (1) în următoarele situații:

a) dacă s-au înregistrat diferențe de peste 10% între media ponderată a prețurilor de închidere a PZU și media ponderată a prețurilor din contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC, pentru perioada respectivă;

b) dacă au existat avarii extinse în rețeaua de transport/distribuție a energiei electrice, care au avut ca efect întreruperea alimentării cu energie electrică a clienților finali pentru care FUI asigura furnizarea energiei electrice la tarife CPC în perioada respectivă.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), valoarea justificată a prețului mediu de achiziție se stabilește de către ANRE în urma analizei datelor și informațiilor din piața angro de energie electrică și din documentația de fundamentare transmisă de FUI. Rezultatul analizei și modul de determinare a valorii justificate a prețului mediu de achiziție vor fi comunicate de către ANRE fiecărui FUI.”

5. **După articolul 25 se introduce un nou articol, articolul 251, cu următorul cuprins:**

„Art. 251. — (1) Pentru stabilirea valorii justificate a prețului mediu de achiziție a energiei electrice furnizate la tarife CPC, cu verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 13, respectiv la art. 14, cu cel puțin 10 zile înainte de sfârșitul fiecărui semestru OPCOM transmite la ANRE:

a) valoarea p_{med}^{PC} corespunzătoare tuturor contractelor încheiate pe PC după data intrării în vigoare a prezentei metodologii și până la data comunicării, cu livrare în semestrul următor;

b) valorile p_i^{PC} , corespunzătoare tuturor contractelor bilaterale încheiate de fiecare dintre operatorii economici care prestează serviciile de FUI pe PC, după data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în semestrul anterior;

c) valorile p_i^{PC} , corespunzătoare tuturor contractelor bilaterale încheiate de fiecare dintre operatorii economici care prestează serviciile de FUI pe PC, după data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în semestrul curent;

d) valorile p_{med}^{PC-r} corespunzătoare tuturor contractelor încheiate pe PC după data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în semestrul anterior, respectiv cu livrare în semestrul curent.

(2) OPCOM publică în raportul lunar valoarea medie ponderată a prețurilor din toate contractele bilaterale încheiate după data intrării în vigoare a prezentei metodologii pe PCSU și pe PC, cu livrare în luna respectivă.”

6. **Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 35. — (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 28 alin. (1), ANRE poate decide avizarea tarifelor CPC separat pe perioada fiecărui trimestru din cadrul unui semestru, în următoarele cazuri:

a) la anularea unei sesiuni de licitație, în conformitate cu prevederile Regulamentului PCSU;

b) dacă prețurile de achiziție a energiei electrice din contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC reflectă situații conjuncturale, caracterizate prin deficit sau excedent de ofertă;

c) dacă unul sau mai mulți participanți la piața de energie electrică au declarat forța majoră și aceasta are efect semnificativ asupra nivelului prețurilor din piețele centralizate.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), termenele și condițiile de transmitere a datelor și de stabilire a tarifelor se comunică de către ANRE la FUI și respectiv OPCOM prin fax sau e-mail.”

7. **La articolul 35¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 35¹. — (1) Pentru consumul de energie electrică înregistrat în lunile calendaristice în care se îndeplinește condiția potrivit căreia media ponderată a prețurilor de închidere a PZU să fie cu cel puțin 10% mai mare decât media ponderată a prețurilor din contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC cu livrare în luna respectivă, FUI facturează clienților prevăzuți la art. 5 lit. c) pct. ii, suplimentar față de tarifele UI aplicabile, un tarif PZU care trebuie să respecte relația matematică:

$$t^{PZU} \leq (p_{PZU}^{med} - p_{PCSU+PC}^{med}) \times 10^{-3}$$

unde:

t^{PZU} — valoarea tarifului PZU aplicabil clienților prevăzuți la art. 5 lit. c) pct. ii [lei/kWh];

p_{PZU}^{med} — media ponderată a prețurilor de închidere a PZU din luna respectivă, valoare publicată de OPCOM în raportul lunar [lei/MWh];

$p_{PCSU+PC}^{med}$ — media ponderată a prețurilor din contractele bilaterale încheiate pe PCSU și pe PC după data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în luna respectivă, valoare publicată de OPCOM în raportul lunar [lei/MWh].”

8. **Articolul 36 se abrogă.**

Art. III. — Producătorii de energie electrică, furnizorii, furnizorii de ultimă instanță și Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 9 august 2017.

Nr. 75.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 057505